

Страни в главното производство

Жалбоподатели: MH, NI

Ответници: OJ, Novo Banco SA

Диспозитив

Член 3, параграф 1, първа и четвърта алинея от Регламент 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година относно производството по несъстоятелност трябва да се тълкува в смисъл, че презумпцията, която се предвижда в него за определянето на международната компетентност за образуване на производство по несъстоятелност, съгласно която центърът на основните интереси на физическо лице, което не упражнява независима стопанска или професионална дейност, е обичайното му местопребиваване, не се оборва единствено поради факта че единственият недвижим имот на това лице се намира извън държавата членка на обичайното му местопребиваване.

(¹) ОВ С 206, 17.6.2019 г.

Решение на Съда (шести състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Италия) — WWF Italia o.n.l.u.s. и др./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(Дело C-411/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 92/43/ЕИО — Член 6 — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Специални защитени зони — Строеж на пътен участък — Оценка на въздействието на този проект върху съответната специална защитена зона — Разрешение — Наложителни причини от приоритетен обществен интерес)

(2020/C 297/22)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista, FC и др.

Ответник: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Диспозитив

- 1) Член 6 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която позволява да се продължи поради наложителни причини от приоритетен обществен интерес процедурата за издаване на разрешение за план или проект, чието въздействие върху специална защитена зона не може да бъде смекчено и за който компетентният публичен орган вече е издал отрицателно становище, освен ако е налице алтернативно решение с по-малко неудобства за интегритета на съответната територия, като това следва да се провери от запитващата юрисдикция.
- 2) Когато даден план или проект е получил отрицателна оценка за въздействието му върху специална защитена зона съгласно член 6, параграф 3 от Директива 92/43, но въпреки това съответната държава членка е решила в съответствие с параграф 4 от този член да го реализира поради наложителни причини от приоритетен обществен интерес, член 6 от тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която позволява след отрицателна оценка в съответствие с параграф 3 от този член и преди окончателното му приемане съгласно параграф 4 от посочения член, този план или проект да бъде допълван с мерки за смекчаване на въздействието му върху тази територия и оценката на това въздействие да продължи. От друга страна, член 6 от Директивата за местообитанията допуска в същата хипотеза правна уредба, която позволява да се определят компенсаторни мерки в рамките на същото решение, при условие че са изпълнени и останалите условия за прилагане на член 6, параграф 4 от тази директива.

- 3) Директива 92/43 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която предвижда, че вносителят трябва да реализира проучване на въздействието на разглеждания план или проект върху съответната специална защитена зона, въз основа на което компетентният орган да извърши оценка на въздействието. Посочената директива обаче не допуска национална правна уредба, която позволява на вносителя да включи в окончателния план или проект предписания, становища и препоръки по отношение на ландшафта и екологията, след като е получил отрицателна оценка от компетентния орган, без да е необходимо измененият план или проект да се подлага на нова оценка от този орган.
- 4) Директива 92/43 трябва да се тълкува в смисъл, че макар да оставя на държавите членки грижата да определят органа, компетентен да оцени въздействието на план или проект върху специална защитена зона при спазване на критериите, посочени в практиката на Съда, тя обаче не допуска който и да е орган да продължи или да допълва тази оценка след извършването ѝ.

⁽¹⁾ ОВ С 328, 30.9.2019 г.

Решение на Съда (шести състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel București — Румъния) — Cabinet de avocat UR/Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

(Дело С-424/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2006/112/ЕО — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Член 9, параграф 1 — Понятие „данъчнозадължено лице“ — Лице, упражняващо професията адвокат — Влязъл в сила правораздавателен акт — Принцип на силата на пресъдено нещо — Обхват на посочения принцип, ако този акт е несъвестим с правото на Съюза)

(2020/С 297/23)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cabinet de avocat UR

Ответници: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

Диспозитив

- 1) Член 9, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че лице, упражняващо професията адвокат, трябва да се счита за „данъчнозадължено лице“ по смисъла на тази разпоредба.
- 2) Правото на Съюза не допуска в спор, свързан с данъка върху добавената стойност (ДДС), прилагането от национална юрисдикция на принципа на силата на пресъдено нещо, когато спорът не засяга данъчен период, идентичен на разглеждания в спора, по който е постановен ползващият се с тази сила правораздавателен акт, нито пък е със същия предмет, и когато прилагането на този принцип би възпрепятствало съобразяването от същата юрисдикция на правната уредба на Съюза в областта на ДДС.

⁽¹⁾ ОВ С 288, 26.8.2019 г.